

Keir Starmer, conducătorul oștirii europene contra europenilor

Marea Britanie are mai puțini soldați decât migranți intrați ilegal pe teritoriul său, fie cu bărcile peste Canalul Mânecii, fie agățați de tiruri prin Eurotunel. Pe cei care au venit legal, cu avionul, prin diverse scheme de întregire a familiei, ca studenți sau prin acorduri internaționale, nu îi mai numărăm, pentru că sunt de ordinul milioane. Țara are [103 mii de soldați sub arme și 155.000 de persoane](#) consemnate ca pătrunse fraudulos, care își așteaptă rezolvarea dosarului. (Proces care se încheie cu aprobarea șederii, de cele mai multe ori.)

Majoritatea celor care forțează granița sunt bărbați tineri, de vârstă încorporării, care nu fug de niciun pericol iminent, pentru că o fac venind din Franța, o țară relativ pașnică, în care nu e vreo foamete, unde există deja milioane de musulmani și africani adăpostiți regulamentar. Dar ajutoarele sociale și facilitățile sunt mult mai generoase în Regatul Unit.

Zilele trecute scriam despre [multiplele absurdități ale narațiunii oficiale](#), despre respingerea tratativelor de pace în Ucraina, pentru care se pregătește o coaliție armată, care să mențină pacea. Pe care MAE rus o consideră o formă de înarmare a Ucrainei, [nerecunoscându-i un astfel de statut](#) de observator înarmat. Între bizarerii, era și că în fruntea oștii UE s-a plasat o țară ieșită din UE, cunoscută drept cel mai loial aliat american de pe bătrânul continent. Nu doar un cap de pod al celor cu care se presupune că am intrat într-un război rece, dar și între cele mai îndepărtate, deci mai ferite de amenințarea rusă.

Ne privește în mod direct, fie și dacă luăm de bună povestea pe care o susține președintele interimar **Ilie Bolojan**, cum vom sta noi la umbră, asigurând doar tranzitul glorioaselor armate ale Europei către Ucraina, fără să trimitem nimic din ce trimitem ei. Iar respectivele trupe, vor trece prin România în Ucraina, pentru că e cea mai apropiată de linia fierbinte de contact, dar fără să se ducă în regiunile disputate. Nu, intră doar să stea dincolo de graniță, în Ucraina, la adăpost, în regiunile pașnice, care ar fi fost mult mai apropiate de alte țări vecine. Citat:

*„România nu va trimite, și-a anunțat această chestiune cât se poate de clar, niciun militar român în Ucraina. Dar, într-o situație ipotetică în care se ajunge la un acord de pace, s-a discutat despre posibilitatea unui plan, a unei analize, **privind de forțele care ar putea să asigure o astfel de garanție.** Aceste forțe nu ar ajunge sub nicio formă în zona liniei de front, ar putea fi localizate sau pe Flancul de Est, sau la o distanță mare de front pe teritoriul Ucrainei.*

*Și oricum, tranzitarea acestor forțe nu se va putea face **decât și prin România**, cel puțin cele prin zona de sud. Din acest punct de vedere vom participa ca țară de tranzit, de hub, la aceste discuții, în așa fel încât Statul Major **să știe la care ar putea fi aceste planuri**, pentru că, **dacă se ajunge într-o astfel de ipoteză**, să putem fi pregătiți cu partea de infrastructură logistică.” (Ilie Bolojan)*

Deci, dacă nu luptăm și doar ne uităm la alții, cum străbat tot continentul ca să se dea mai aproape de război, după ce ne tranzitează, tot ne interesează, nu? Dar mai avem un motiv să privim mai atent la modelul englez: pentru că e un experiment sociologic, pe care îl urmărim doar cu un decalaj de câteva decenii, poate ani.

drama lor e și a noastră

În condițiile unui „război pentru pace”, în care cenzura e impusă în numele libertății, să facem o precizare importantă. Cei care se opun invaziei sunt amendați sau arestați invocându-se legi de combatere a urii sau xenofobiei. Dar, străin fiind de Anglia sau de alte țări europene, supuse unei agresiuni metodice, dizolvante, nu poți dovedi decât iubire de străini atunci când deplângi ocupația lentă a țărilor respective.

Distrugerea civilizației unice a europenilor și a specificului național din fiecare țară în parte, e o catastrofă, care mă mișcă nu doar pentru că și România este inclusă în același malaxor. M-ar sensibiliza și dacă ar fi un fenomen izolat de noi, ceva ce s-ar petrece la capătul continentului, așa cum pe mulți i-a sensibilizat călcarea granițelor Ucrainei.

Mă dezamăgește indiferența unora care se consideră naționaliști, care chiar primesc cu satisfacție veștile despre prăbușirea Vestului, ca pe o pedeapsă meritată pentru trecutul colonial. Sunt mesaje abil strecurate și încurajate de propaganda oficială, pentru fiecare țară în pace.

Popoarelor sărace, care n-au avut colonii, chiar au fost cucerite și exploatare de alții, li se spune că e o [compensație justă pentru propria lor emigrație](#). Popoarelor bogate, li se spun două lucruri contradictorii simultan: că invazia e o compensație pentru cucerirea altor continente, o datorie de a-i ajuta pe cei săraci primindu-i, dar și o binecuvântare, prin beneficiile pe care urmează să le aducă tinerii africani, arabi și indieni unor țări îmbătrânite.

umor britanic

Dacă nu ar fi această dramă civilizațională, situația ar fi hilară. Statul britanic a intervenit contra „știrilor false”, pentru a lămuri că a cheltuit [doar 3 miliarde de lire pentru cazarea ilegalilor în hoteluri](#) în 2023-2024. Și nu 7 miliarde, cum au spus conspiraționiștii. Lucru care a scumpit considerabil camerele de hotel pentru turiștii autentici, care pot observa și mulțimea englezilor get-beget fără adăpost, care dorm pe cartoane în orașele vizitate.

În 2023, regatul cheltuia [41.000 de lire sterline pentru fiecare migrant](#) intrat fraudulos, pe care îl îngrijea mai bine decât pe propriii cetățeni, plătitori de taxe. Pentru ca invadarea țării de o populație colonizatoare să nu fie atât de evidentă prin plasarea într-un singur loc a masei noilor veniți, guvernul i-a distribuit în 400 de hoteluri, unele chiar luxoase, din multe localități. Doar pentru ele, statul cheltuia [8 milioane de lire în fiecare zi](#).

Dacă generosul stat ar fi dat echivalentul a 49.000 de euro de persoană, ar fi putut influența simțitor viața oricărui englez. (Ignorăm inflația pe care ar fi dezlănțuit-o un astfel de scenariu SF.) Dar dacă li se dădeau chiar migratorilor în țările nevoiașе de unde vin, probabil ar fi putut deveni prosperi oameni de afaceri. Lucrurile stau puțin diferit, pentru că tot sistemul acesta de ajutor a fost de peste un deceniu [privatizat](#), și a devenit parte din vaste scheme de care beneficiază câteva corporații și ONG-uri specializate în facilitarea acestor transferuri de populație. Altfel spus, e o politică de stat.

În 2018, doar două companii, Mears și Serco, primeau [un contract de 2,9 miliarde de lire](#) pentru a se ocupa de cazarea refugiaților un deceniu de atunci încolo. Flux, care nu s-a domolit ca urmare a închiderii oamenilor în case în pandemie.

De altfel, laburiștii lui Keir Starmer au ajuns la putere pentru că lunga guvernare „conservatoare” n-a făcut decât să își mintă alegătorii că se opune migrației și că va conserva ceva din valorile tradiționale. În acest sens, vechea guvernare a născocit un program de relocare în Rwanda a musafirilor nepoftiți. Totul a fost o farsă, care nu a produs niciun fel de efecte, dar a consumat timp și fonduri. Dar a dat ocazia presei „progresiste” să se lamenteze în nenumărate articole despre măsurile extreme, intolerante, ale puterii de dreapta.

În 2022, Boris Johnson anunța oficial lansarea proiectului de mutare în Rwanda a migranților. Doi ani mai târziu, în 2024, premierul indian de la Londra, Rishi Sunak, anunța și el reușita acelui acord. Primul african accepta de bună voie să meargă în Rwanda. [Unul singur!](#) Asta în timp ce ritmul intrărilor ilegale era de 57.000 pe an.

trădătorii care ne apără

Guvernele europene au trădat o listă lungă de categorii, nu doar pe cei care le-au dat votul. Au fost trădați muncitorii din clasele de jos, cei mai vulnerabili social, care sunt concurați neloial de cei din lumea a treia, dispuși să accepte salarii mai mici. Câștigurile lor par grozave, când sunt privite dinspre țările în curs de dezvoltare. Dar au regresat în termeni reali, atunci când sunt ajustate cu inflația și cu explozia prețurilor la chirie sau pentru folosirea unui automobil, pe străzile devenite neîncăpătoare.

Au fost trădate femeile din țările europene, confruntate cu insecuritatea stradală, cu valul de violuri. Doar în capitala Londra, [un viol e semnalat la fiecare oră!](#) cu 8.800 de asemenea traume în 2023. Bandele de pakistanezi sau din alte țări ale Asiei de sud-vest au creat un alt fenomen grav al rețelelor de traficanți de copii molestați. Într-o statistică șocantă, care folosește probabil definiții mai vagi ale unor asemenea acte, [1 din 6 copii figurează ca agresat sexual](#) și 1 din 4 femei.

De două decenii, Marea Britanie e zguduită de știrile despre [bandele de prădători sexuali](#), care de cele mai multe ori sunt formate din bărbați de origine asiatică. Multe astfel de scandaluri au fost mușamalizate din motive de corectitudine politică sau ascunse de presa oficială, care a insistat că nu trebuie tulburate relațiile inter-etnice. Actualul premier, Keir Starmer, a fost timp de cinci ani șeful procuraturii, care trebuia să combată fenomenul în cauză.

Străzile au devenit nesigure și pentru bărbați, prin fenomenul scăpat de sub control al crimelor cu cuțitul. O statistică a parlamentului din Westminster din 2025, constata că s-a ajuns la [50.000 de atacuri cu cuțitul anual](#). Doar [în Londra au fost peste 16.000 de atacuri cu cuțitul](#) în ultimul an care există statistici, soldate cu 10.000 de tâlhării. Deci o medie de 43 pe zi în Capitală.

Copiii englezilor au fost trădați de adulții din politică, luându-li-se dreptul de a crește într-o țară a lor, înconjuțați de vorbitori nativi ai limbii lui Shakespeare, și în siguranță. Din cele 2,9 milioane de studenți din facultățile Regatului Unit, [758.000 sunt veniți din străinătate](#). (Fără a-i mai socoti pe cei născuți acolo din prima sau a doua generație de emigranți.)

Adică mai mult de un sfert dintre studenți sunt străini, deci nu stăpânesc la perfecție limba de predare, ceea ce automat scade nivelul lecțiilor. (Fenomenul e deja răspândit și în fabricile noastre de diplome, care au găsit o compensație pentru scăderea demografică. Și care, după noua lege a cetățeniei, promulgată lunile trecute de Bolojan, pot oferi și cetățenia română odată cu diploma de licență, cu doar 3 ani de ședere în țară.)

La nivelul claselor mai mici, sunt școli din Birmingham, Manchester sau estul Londrei, unde nu mai e niciun elev dintre englezii get-beget. Luna trecută, când regina Camilla [a vizitat școala de fete Mulberry din Londra](#), imaginile au fost greu de deosebit de cele ale unei vizite într-o țară

străină. Fetele purtătoare de văl islamic au întâmpinat-o cu cântece și pancarte împotriva discriminării de gen...

Kids Perform 'Brilliant' Song For Queen Camilla as She Opens New School

Capitala a căzut demult, nu mai are o majoritate autohtonă. [41% din locuitorii Londrei sunt născuți în afara țării](#). Doar 39% sunt britanici albi, punând la socoteală toate popoarele componente (englezi, scoțieni, galezi și irlandezi). O serie de orașe importante au avut sau au primari musulmani: Londra, Birmingham, Oxford, Leeds, Blackburn, Sheffield, Luton.

Modelul tradițional de familie asigură un avantaj pentru grupurile nou venite, care au mai mulți copii. Doar [28% dintre femeile musulmane](#) din Marea Britanie de peste 16 ani sunt angajate, față de 51%, media națională pentru femei. Procentul lor e aproape egal cu al celor casnice, 27%, față de 7% în media națională feminină.

prioritățile represiunii

Pierderea controlului majorității asupra propriei țări e însoțită de o propagandă neconținută prin școli și presa dominată, care clasifică îngrijorările ca „teorii ale conspirației”. Cenzura tot mai drastică e oferită ca singura soluție de asigurare a păcii sociale împotriva reacției grupurilor indigene. Minciuna și represiunea au luat forme delirante în țara care l-a dat lumii pe George Orwell. Exemplele ar fi prea numeroase, mergând până la absurdul unor cetățeni [arestați că se rugau în gând](#), pe trotuarul de vizavi de o clinică de avort. (Activitatea respectivă e asimilată unui drept al omului, care nu trebuie întrerupt nici măcar cu gândul.)

Persecuțiile împotriva mișcărilor naționale au mers până la arestări și blocări ale accesului la contul bancar. (E imposibil să te angajezi legal în Marea Britanie [fără un cont bancar](#), singura modalitate în care poți fi plătit, în mod curent. Deci o astfel de măsură îl transformă pe respectivul într-un paria, în timp ce altă persoană intrată ilegal la el în țară beneficiază de cazare gratuită și program de integrare.)

În 2001, un bătrân autist, în vârstă de 69 de ani, care predica Evanghelia, a purtat un afiș cu mesajul: „*Isus aduce pacea. Isus e viu. Opreți imoralitatea. Opreți homosexualitatea. Opreți lesbianismul. Isus e Domnul.*” A fost înconjurat de 40 de persoane, care l-au bătut și tot el reținut de poliție. [Harry Hammond](#) a fost amendat câteva sute de lire în baza unei legi împotriva „discursului urii” din 1986. Anul următor a murit, iar în 2004, justiția a respins un proces pentru reabilitarea sa post-mortem. Ulterior, și CEDO a respins acest apel, considerând că a declara homosexualitatea ca imorală e o faptă ce nu se poate ierta nici după moarte unui creștin.

Sam Melia a fost [condamnat la doi ani de închisoare](#) pentru tipărirea unor abțibilduri naționaliste, al căror mesaj a fost considerat a incita la ură. Unele conțineau adevăruri statistice, precum: „*Vom fi o minoritate în țara noastră până în 2066*”.

Relatările presei despre intervențiile polițienești contra naționaliștilor ating uneori niveluri hilare. Ca acest articol, în care cititorii sunt anunțați că un grup neo-nazist împrăștie *mesaje pline de ură în Scoția*. În fotografia, care ilustrează articolul, apare și un astfel de mesaj teribil: „[lubește-ți nația!](#)”.

În august 2024, trei fetițe au fost înjunghiate de un rwandez, prezentat de presă ca fiind un bărbat „din Cardiff” și cetățean britanic. Tragedia a impresionat opinia publică, s-au organizat proteste, care pe alocuri au degenerat în violențe. Guvernul lui Keir Starmer s-a folosit de ele pentru a declara un adevărat război „extremismului”. [30 de persoane au fost arestate pentru postări](#) pe rețelele de socializare, considerându-se că tulbură relațiile interetnice.

Tot Marea Britanie, condusă de Keir Starmer, e și în avangarda cenzurii pe internet, împreună cu efortul paralel al Uniunii Europene. Cele două își propun să forțeze și rețelele sociale americane să se supună legilor de combatere a urii sub amenințarea unor amenzi de proporții. Majoritatea rețelelor respective fac deja propria lor filtrare a conținutului pe criterii politice, elimină ce nu le convine sau intervin asupra audienței pe care o poate atinge un mesaj sau altul, în sus sau în jos.

Rețeaua alternativă Gab, creată de Andrew Torba, refuză să aplice orice formă de cenzură politică. Recent, a primit o somație din partea OfCom, un fel de CNA britanic, care solicita punerea la dispoziție a unor date sub amenințarea unei amenzi de 18 milioane de lire sau 10% din cifra de afaceri. [Răspunsul Gab](#) a fost unul savuros. Firma susține că se supune Primului Amendament al Constituției Americane, care garantează libera exprimare. Și face apel la președintele Donald Trump să instituie sancțiuni împotriva Marii Britanii, ca răspuns împotriva atacării unei companii americane. E greu de crezut că Donald Trump va da curs unui astfel de apel, dar cazul merită urmărit, pentru că va fi un turnesol dacă și rețelele mai mari, ca X și Facebook se vor supune presiunilor de la Bruxelles și Londra.

MARCH 30TH, 2025

MAI MULTE DESPRE: [EXTERNE](#) • [KEIR STARMER](#) •
[MAREA BRITANIE](#) • [MAREA MIGRATIE](#) • [UNIUNEA EUROPEANA](#)

[#Facebook](#) | [#război](#) | [#pandemie](#) | [#economie](#) | [#globalism](#) | [#Spengler](#) | [#presa](#) | [#demografie](#) |
[#comunism](#) | [#marea resetare](#) | [#nationalism](#) | [#cărți](#) | [#transumanism](#) | [#filme documentare](#) |
[#politică](#) | [#geopolitică](#) | [#spiritualitate](#) | [#muzica](#) | [contact](#)